

РЕШЕНИЕ

№ 8497

гр. София, 13.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **2958** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба от „Асет Съпорт Сървисис“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [улица], [жилищен адрес] с управител О. К. С. срещу Решение рег. № 32-395166/17.11.2022г. на директора на ТД „Митница В.“ при Агенция „Митници“.

Според жалбата, оспореният митнически акт е постановен в нарушение на материалния закон. Навеждат се доводи, че митническите органи не са анализирали развитието на търга, на който е закупен автомобила и последвалите събития. Правилата на търга са такива, че първоначално са обявява много ниска цена и при липса на наддавачи, цената се намалява всеки следващ път, а за автомобила са провеждани няколко търга. Освен това е изготвена експертиза от вещо лице, което е определила пазарна цена от 32 977,35лв. Сочи, че от представеният от американските митнически власти документ не става ясно дали се касае до същия автомобил, множество автомобили и/или части от тях.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. С., поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница В. се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя подробни писмени бележки

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

По подадена жалба с № 32425437/07.12.2022 г. е образувано дело № 11311/2022 г. по описа на АССГ. Постановено е решение № 3452/29.05.2023 г., с което жалбата е уважена като основателна. Директорът на ТД „Митница В.“ при Агенция „Митници“ е оспорил така постановеното решение пред ВАС, който с Решение № 3225/18.03.2024 г. по адм. Д. № 8937/2023 г. е уважил жалбата и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

Административен съд – София-град, 71 -ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.12.2019г. „Асет Сърпорт Сървисис“ ЕООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ стока автомобил, марка К., шаси №1GYFZFR44KF180330, 1660кг. бруто и нето, държава на износ САЩ, деклариран произход САЩ, с обща фактурна стойност 19000 U., при курс за един щатски долар 1,76854лв., условие на доставка С. В., продавач на стоката е американското дружество EAUSA L., САЩ. Към митническата декларация са приложени документ за покупко – продажба, фактура за товаро – разтоварни и спедиторски разходи, коносамент NAM3687721, талон за превозното средство, документи за платени държавни вземания. При извършена повторна проверка на декларираното за вноса на употребявания автомобил, на основание чл.84, ал.1, т.1 вр. с чл.48 от Регламент (ЕС) №952/2013, относно достоверността на декларирана стойност са предприети действия по линия на международното сътрудничество, като е получен отговор от Американската служба „Митници и гранична охрана“ на 17.06.2022г. и са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ, в която попада процесния автомобил. Видно от получената информация, цената на автомобила, идентифициран по марка, номер на шаси и продавач посочена при износ е 29500 U., с пристанище на износ М., Флорида и страна на получаване България, която цена е значително по-висока от декларираната пред българските власти цена при внос.

Във връзка с горното от дружеството „Асет Сърпорт Сървисис“ ЕООД са изискани допълнителни документи, което допълнително представя Споразумение за покупка на автомобила, коносамент за транспорт от пристанището във Флорида до пристанище В., фактура, издадена на 16.12.21г. за извършени товаро – разтоварни дейности, платежно нареждане за стойността по споразумението, банково извлечение от м. 10.2019г. за извършени преводи към продавача американското дружество EAUSA L., извлечение от счетоводна сметка и служебна бележка.

След разглеждане на новопредставените документи, митническите органи са констатирани, че автомобилът в документа за продажба, приложен към митническата декларация е с цена 19 000 U., като не са посочени съществени реквизити, които следва да има всяка една външно търговска сделка – начин и срок на разплащане,

банката и банковата сметка на продавача, липсва дори дата на съставяне на споразумението. От обясненията на управителя на дружеството – вносител, става ясно, че автомобилът е бил втора употреба, повреден, но няма данни какви конкретни щети е имал дефектирания автомобил, не е отразено състоянието на лекия автомобил и в представената бележка на от вещото лице ДВГ – ППС – В.. Представените два броя платежни нареждания удостоверяват преводи от купувача към продавача веднъж 12 000 щ.д., с посочено основание за плащане Споразумението за покупка на процесния автомобил и втори валутен превод за сумата от 23178 щатски долара, с основание договор за продажба на едро, депозит за покупка на нови и употребявани резервни части, договор за покупка и износ на употребявани автомобили от САЩ. Управителят на „Асет Сърпорт Сървисис“ ЕООД заявява, че закупеният автомобил е на стойност 12 000 U.. Същата е цената и в Споразумението, представено с писмото до Митница В. от 22.07.22г., едва след започване на проверката от митническите органи. Същото е без дата на издаване, след анализ на съдържанието му митническите органи са приели, че този документ е съставен, за да може да бъде представено плащането от 12 000 U. като единствено по сделката. В Интернет е открита информация за обявена продажна цена на аукцион за автомобил със същия номер на шаси с цена 28200 U., като датата на продажбата е 01.10.2019г. превода на 12 000 U. е извършен на 03.10.2019г., посочената дата на продажба в регистрационния талон е 28.10.2019г., разликата в цената се обяснява и с добавените към първоначалната цена дължими такси за участие в аукциона, както и печалбата на продавача EAUSA L..

В резултат на проверката по линия на международното сътрудничество, митническите органи приемат, че съмненията по отношение на декларираната митническа стойност се потвърждават и на основание чл.140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, същата не следва да се определя въз основа на метода на договорната стойност. В изпълнение на чл.74, пар.1 от Регламент (ЕС) №952/2013, митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл.74, пар.2, като се прилагат последователно букви от а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност.

Направена е справка в МИСЗА, като са извлечени всички случаи на декларирани подобни стоки с произход САЩ в периода 12.09.2019г. – 12.12.2019г. При изследване на метода, регламентиран в чл.74, пар.1, буква а) от Регламент (ЕС) №952/2013 за наличие на идентични стоки е достигнат извод, че не може да се определи митническата стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като е невъзможно да се съпоставят характеристиките на автомобила, състоянието при оформянето му, съответните щети, повреди, изминати километри и др. данни, тъй като няма достатъчно изчерпателна информация за тези показатели. За прилагане на следващия резервен метод - по буква б), е направена справка за продадени за ЕС и изнесени в същото или приблизително по същото време същите стоки, но не са установени декларирани и приети митнически стойности за употребявани автомобили по марка и модел с описани повреди и състоянието при вноса им с произход САЩ, внасяни приблизително в същия период от друг вносител. Предвид, че няма информация за техническото състояние на автомобила, практически е невъзможно да се установи

сходна стока със сходни характеристики/повреди.

Третият вторичен метод, регламентиран в буква в) на чл.74, пар.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 също е приет за неприложим, тъй като липсва база данни за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки.

Четвъртият метод, по буква г) също не може да бъде приложен, предвид че няма информация от вносителя за себестойността на автомобила от производителя.

Поради това, митническата стойност е определена, съгласно разпоредбата на чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с наличните данни в Съюза, констатирани в предоставената информация от американските митнически власти. Възприета е митническата стойност от предоставената от американските митнически власти митническа декларация за износ ITN X20200911537012 със заявената в нея цена от 29 500 щ.д., а митническата стойност на стоката е определена на 52 171,93 лева по курс 1,76854 за един щ.д. Определени с оспореното в настоящото производство решение са задължения за допълнително плащане в размер на 1856,96 лева – мито и 4085,32 лв. ДДС или общо 5942,28 лв.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница В. към Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. „Асет Съпорт Сървисис“ ЕООД е уведомено с писмо, получено на 05.10.2022г. и е направило възражение с писмо от 04.11.22г., което е прието за неоснователно.

Настоящият спор е правен и се изразява в това, налице ли са основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т.е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и при положителен отговор на този въпрос, спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент, във връзка с чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на

митническата стойност по процесния внос.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

Съдът приема, че установените от митническите органи при проверката различни покупни цени - 19 000 щ.д. в приложения към митническата декларация документ за

продажба (на лист 41 от делото) и 12 000 щ.д. в Споразумение за продажба (на лист 35 от делото), както и в данни в интернет сайта за обявена продажба на лек автомобил с идентичен като процесния номер на шаси на по-висока стойност - 28200 щ.д. действително дават основания за съмнения и извършване на допълнителна проверка, относно декларираната при вноса стойност. В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Настоящият съдебен състав счита, че противно на твърденията в жалбата, митническият орган е събрал доказателства и е изложил мотивите си за наличието на обстоятелства, които да обосновават съмнения, че декларираната договорна стойност е значително занижена. Административният орган е отправила молба към Американската служба „Митници и гранична охрана“ за съдействие, като в резултат на сътрудничеството между митническата администрация на САЩ и република България са получени таблици с данни на американските митнически власти, в които е посочен номерът на износната митническа декларация, стоката е индивидуализирана с номера на шасито, с описание и тегло, посочен е изпращачът EAUSA L., U., страна на получаване България- параметри, които са идентични с тези, декларирани по митническа декларация за допускане до свободно обръщение MRN 19BG002002021192R3/12.12.2019 г. Изключение прави цената на износ/внос на същата, която се различава съществено при вноса в посока на занижаване. В тази връзка, посочената в митническата декларация цена на автомобила се явява нереално ниска, спрямо цената, която е заявена в износната декларация от американските митнически власти. Поради това митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност, а по методите, посочени в чл.74 от Регламент (ЕС) №952/2013.

В оспореното решение /стр.3,4/ са посочени причините, поради които определянето на новата митническа стойност, различна от договорната не е могло да се извърши по член 74, параграф 2, последователно по букви от а) до г), поради което възраженията в този смисъл на жалбоподателя са неоснователни.

Разпоредбата на чл. 141, § 1 от Регламента за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 предвижда, че при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, буква а) или б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорната стойност следва да се коригира, за да се

вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. Нормата на чл. 141, § 3 от Регламента за изпълнение сочи, че когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1, § 2, т. 4) и т. 14) от Регламента за изпълнение / ЕС/ 2015/2447, сочещи, че "идентични стоки" са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. "Сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение. Сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

Предвид това, както правилно е приел административния орган при прилагането на метода по чл.74, пар. 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г, следва да се вземе предвид договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително същия момент. След направена справка в митническата Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИСЗА) за „идентични стоки“, не са намерени данни за стоки, произведени в същата страна, от същия износител, със същите характеристики, които да са еднакви във всяко отношение. За приблизително същият период не са установени деклариращи митнически стойности по реда на чл.70 от Регламент (ЕС) №952/2013 за „идентични стоки“. В случая не е възможно да се определи митническата стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като е невъзможно да се съпоставят характеристиките на автомобила, състоянието при оформянето му, съответните твърдени щети, повреди, изминати километри и други данни за съпоставяне.

Според чл.141 от Регламент за изпълнение на (ЕС) 2015/2447, връзка член 74, пар.2, буква б) от Кодекса, цената на сделката на „сходни стоки“ трябва да се определя посредством стойността на сделката с подобни

стоки при продажба на същото търговско равнище и в приблизително същото количество като стоките, подлежащи на обмитяване. При анализа на данните по чл. 74, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. не са намерени резултати за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, за които да е установено, че имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, не е установено качеството на декларираните стоки, репутацията им и съществуването на запазена марка като фактори, които определят дали стоките са „сходни“. С Решението на СЕС по дело С - 291/15, е прието, че член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Предвид факта, че няма надлежна информация за техническото състояние на автомобила, а само наведени, но недоказани твърдения за повреди, то практически е невъзможно да се установи сходна стока със сходни характеристики /повреди/, което води до невъзможност използването на този метод за определяне на митническата стойност.

Третият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисква сравнение по единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки. За определяне митническата стойност на декларираните стоки по този метод е необходима информация за цената, на която внесените стоки или внесените идентични стоки или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасяне на стоките, чиято стойност се определя. В конкретния случай в Решението е посочено, че липсва база за сравнение за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като както е описано по-горе не може да се установи идентичност или сходност на стоките, поради което и този метод не може да бъде използван.

Следващият по поредност метод- чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисква да са налични данни за разходите и стойността

на материалите, разходите за производството, както и на допълнителните елементи. Необходима е и информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. В конкретният случай производителят на стоките не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса и това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло. В случая няма предоставена информация от вносителя за себестойността на автомобила от производителя. Цитираната в жалбата справка в сайта на С. се отнася до фабрично чисто нов автомобил, чиято стойност е ирелеванта за конкретната хипотеза. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки методът се счита за неприложим.

Когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, се прилага разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Както стана ясно липсва информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларирания лек автомобил, преки и косвени разходи за труд, производствени и други разходи, но са налице данни за нейната окончателна износна цена от С. американски щати, което прави приложим методът по чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. При този метод тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. С предоставянето на „Електронна информация за износ“ от американските митнически власти, данните от нея стават налични на територията на ЕС. По делото се съдържат данни за декларираната стойност на експорта от САЩ. Полученият отговор от американските власти е официален писмен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и има обвързваща материална доказателствена сила, поради което неоснователно жалбоподателят намира обстоятелствата, посочени в административният акт за недоказани, тъй като липсвала фактура и установено плащане на по- висока стойност от декларираното. В допълнение следва да се отбележи, че е налице основателна причина за съмнение по отношение реалната покупна цена на стоката, предвид наличната на ел. адрес, посочен в решението, информация за автомобил със същите характеристики и идентичен номер на шаси. Видно от посочената електронна страница, публикуваната цена е в размер на 28 000 U., а датата на продажба, посочена в аукциона е 01.10.2019 г. Като дата на

продажба от EAUSA L., U., към „Асет съпорт сървисис“ ЕООД е посочена датата 28.10.2019 г., което закономерно води до извода, че платените на 03.10.2019 г. 12 000 U., представляват авансово плащане. От жалбоподателя както в хода на административното производство, така и пред съда, не са представени доказателства, които да оборят това твърдение. В случая митническите органи не са се отклонили от изискването да използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; съответната глава от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Налага се извод, че правилно митническите органи са посочили, че декларираната митническа стойност за употребявания автомобил по горепосочената митническа декларация не е действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при нейната продажба за износ с местоназначение митническата територия на Съюза.

В заключение, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма, изложени са фактическите и правни основания за издаването му, спазени са административно- процесуалните правила. Административният акт е съобразен с материалното право и целта на закона.

С оглед изложеното до тук, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 ГПК и чл.25, ал.1 от НЗПП съдът определя в размер на 150 лева.

Така мотивиран, АССГ, Трето отделение, 71 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Асет Съпорт Сървисис“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [улица], [жилищен адрес] с управител О. К. С. срещу Решение рег. № 32-395166/17.11.2022г. на директора на ТД

„Митница В.“ при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „Асет Съпорт Сървисис“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [улица], [жилищен адрес] с управител О. К. С. да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: